

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
Eerste kamer

Openbare zitting van 13 maart 2018

Dossiernummer TB-0187-2017

In de zaak van

De heer X,

wonende te ...,

hebbende als raadsman

mr. Y,

advocaat te ...,

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

1. De procedure.

1. In deze zaak oordeelt de tuchtraad van beroep over het hoger beroep, ingesteld door de heer X, tegen de beslissing d.d. 23 mei 2017, genomen door de tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, eerste kamer, d.d. 23 mei 2017 (SBT 149).

De tuchtraad legde aan de heer X een schorsing op van 6 maanden, waarvan 3 maanden met uitstel voor een periode van 3 jaar, onder de voorwaarde geen nieuwe tuchtsanctie op te lopen.

De heer X werd bovendien veroordeeld tot de kosten, begroot op € 160.

2. Deze sanctie werd opgelegd n.a.v. de volgende tenlasteleggingen (samengevat) die bewezen werden verklaard:

A. (verslag 2.1.) Gebrek aan diligentie (dossiers C, A, P, G),

- B. (verslag 2.2.) Het niet beantwoorden van brieven van de stafhouder en confraters (dossiers C, A, P, V, D),
- C. (verslag 2.4.) Het niet terugbetalen van het niet verschuldigde gedeelte van de geïnde provisie (dossier G)
- D. (verslag 2.6.) Het niet rapporteren van de derdenrekening,
- E. (verslag 2.7.) Het nalaten informatie te verschaffen aan de opvolgende advocaat en het niet overdragen van dossiers (dossiers V, D),
- F. (verslag 2.8.) Het onterecht inhouden van bedragen toekomend aan cliënte (dossier D).

3. Deze beslissing werd met een aangetekende brief, gedateerd op 24 mei 2017, maar volgens de poststempel verzonden op 23 mei 2017, ter kennis gebracht van de heer X.

Met een aangetekende brief, gedateerd en verzonden op 9 juni 2017, heeft de heer X tegen deze beslissing hoger beroep aangetekend.

4. Deze zaak werd behandeld op de zitting van de tuchtraad van beroep van 13 februari 2018.

5. Voor de rechtspleging werd overeenkomstig art. 466 Ger. W. de Nederlandse taal gebruikt.

2. Wat de ontvankelijkheid van het hoger beroep betreft.

6. Het hoger beroep werd tijdig ingesteld.

Art. 53 *bis* 2° Ger W. bepaalt dat de termijn, *in casu* om hoger beroep in te stellen, en aangezien de kennisgeving van de beslissing van de tuchtraad is gebeurd bij aangetekende brief, begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd.

Deze datum is 23 mei 2017.

De termijn om hoger beroep in te stellen begon dus te lopen op 26 mei 2017.

De termijn om hoger beroep in te stellen bedroeg 15 dagen.

Het hoger beroep moest dus ingesteld worden uiterlijk op 12 juni 2017 (aangezien de “normale” uiterlijke datum van 10 juni 2017 een zaterdag was).

Het hoger beroep werd ingesteld op 9 juni 2017.

Dit is dus tijdig.

7. Het hoger beroep werd in regelmatige vorm, namelijk met een aangetekende brief, ingesteld.

Het hoger beroep is dus ontvankelijk.

3. Wat de gegrondheid van het hoger beroep betreft.

8. De tuchtraad van beroep stelt vast dat in het overwegend gedeelte van de beslissing van 23 mei 2017 wordt vermeld: *“dossier P: het blijvend gebrek aan diligentie in dit dossier is eveneens niet bewezen”* (beslissing p. 15), maar dat dit feit wel bewezen verklaard wordt in het beschikkend gedeelte (beslissing p. 16, *sub A*).

De tuchtraad van beroep verklaart dit feit niet bewezen.

9. Alle andere betichtingen verklaart de tuchtraad van beroep wel bewezen.

10. Op de zitting d.d. 13 februari 2018 werd gepleit dat intussen het nodige werd gedaan om te verhelpen aan de tenlasteleggingen.

Het gegeven dat inmiddels verholpen zou zijn aan de bestaande toestand doet geen afbreuk aan het feit dat de tenlastelegging bewezen blijft.

De tuchtraad van beroep merkt trouwens op dat van het beweerde herstel geen enkel bewijs wordt voorgelegd.

11. Op de zitting d.d. 13 februari 2018 verzocht de heer X om de opschorting van de uitspraak.

De tuchtraad van beroep gaat niet in op dit verzoek en verwijst in dit verband naar de pertinente overwegingen die de tuchtraad i.v.m. de op te leggen sanctie maakte.

De tuchtraad van beroep maakt deze overwegingen tot de zijne.

De tuchtraad van beroep overweegt enerzijds dat de weerhouden feiten bijzonder laakbaar zijn.

Deze feiten zijn bovendien verschillend van aard, menigvuldig, en situeren zich over een langere periode.

Bij herhaling werd aan de heer X een helpende hand gereikt om aan de bestaande toestand te verhelpen. Hij heeft de geboden hulp niet benut.

De maatschappij moet vertrouwen kunnen hebben in de advocatuur omwille van diens kwaliteit, integriteit en professionalisme.

De heer X heeft dit vertrouwen beschaamd.

De tuchtraad van beroep houdt anderzijds ook rekening met de lange professionele carrière van de heer X en de afwezigheid van tuchtrechtelijke voorgaanden.

Om deze redenen bevestigt de tuchtraad van beroep de sanctie, opgelegd door de tuchtraad.

4. Wat de kosten betreft.

12. De tuchtraad heeft de heer X veroordeeld tot de kosten van de tuchtrechtelijke procedure, begroot op:

- opening dossier	€ 50
- aangetekende brieven (4 x 15)	€ 60
- kopies (200 x 0,25)	+ € 50
	<hr/>
totaal	€ 160.

Op dit punt hervormt de tuchtraad van beroep de beslissing van de tuchtraad.

Art. 460 laatste lid Ger. W. bepaalt: *“De tuchtraad kan in zijn beslissing de kosten die voor het onderzoek en voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt ten laste leggen van de betrokken advocaat”*.

Art. 460 Ger. W. geeft geen nadere omschrijving van wat onder deze kosten begrepen moet worden. Uit Parl. St. Kamer nr. 1724/001,21 blijkt dat o.m. de kosten van een boekhoudkundig onderzoek of een sekwester worden bedoeld (J. Stevens, *Advocatuur. Regels & Deontologie*, Mechelen, Wolters-Kluwer, 2015, p. 1327, nr. 1637).

De tuchtraad van beroep oordeelt dat de kosten en uitgaven, gemaakt door de stafhouder of door wie door de stafhouder als onderzoeker werd aangeduid (art. 458 § 1 Ger. W.) en de kosten en uitgaven, verbonden aan de behandeling van de zaak door de tuchtraad of door de tuchtraad van beroep, geen kosten zijn, zoals bedoeld in art. 460 Ger. W. Het betreft immers geen kosten die voor het onderzoek of voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt. Het betreft integendeel kosten die inherent zijn aan het onderzoek of de behandeling van de zaak door de tuchtraad of de tuchtraad van beroep (cfr. Hof van Cassatie, eerste kamer, 20 maart 2015).

OM DEZE REDENEN,

de tuchtraad van beroep,

Uitspraak doende in openbare terechtzitting.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Bevestigt de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, eerste kamer, d.d. 23 mei 2017, met dien verstande dat in de

betichting A het gebrek aan diligentie tegenover P niet weerhouden wordt en de heer X hiervan wordt vrijgesproken.

Doet de bestreden beslissing teniet in zoverre de heer X veroordeeld werd tot het betalen van de kosten die werden gemaakt in het kader van de instaatstelling van het tuchtdossier.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

De heer Johan Boon, voorzitter, en de assessoren mr. Genevieve Boliau, mr. Luc De Muynck, mr. Alex De Visscher en mr. Denis Gheys.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Boliau

L. De Muynck

A. De Visscher

D. Gheys

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter,
en mr. Ludo Kools, secretaris.

L. Kools

J. Boon